

“Economia Monetària Espanyola”

per Josep M.ª Tallada

A mitjans de l'any passat, en consideració a l'estat de la situació econòmica espanyola, l'Agrupació Pro-Ciències Econòmiques, de Barcelona, sol·licità i obtingué del Sr. Josep M.ª Tallada, que donés un curset de cinc lliçons destinades a tractar d'aquella qüestió, que té avui tanta importància o potser més que aleshores ja que la nova estructuració nacional ha posat de relleu tots els problemes existents, entre els quals, i amb el caràcter de més imminent solució es presenta el de la moneda.

Aquelles conferències han estat publicades pel seu autor, formant part de la col·lecció d'obres tècniques que té en preparació aquella culta entitat per a llur edició.

El volum, distribuït en sis capítols i un apèndix comença amb un pròleg del Sr. Josep A. Vandellós, fent consideracions sobre la persona del Sr. Tallada, i justificant l'oportunitat del tema, disculpant fer la crítica del llibre per la qualitat del conferenciant i per ésser al·ludit en algunes d'aquelles conferències.

No amb afany crític, i si solament informatiu es proposen examinar l'esmentada obra, qual treball meritori mereix una major difusió, per la seva oportunitat, per la seva importància i per la qualitat del seu autor.

La política monetària espanyola en el segle XIX. — El capítol 5 del llibre de què tractem s'ocupa d'aquest tema, referint-se l'autor a l'extensa i apassionada literatura que sobre la matèria s'ha publicat en aquests darrers anys, donant especial relleu al Dictàmen de la Comissió nomenada per a l'estudi de la implantació del patró or, del Senyor Cambó.

Explica l'orientació del Dictàmen — ataca a la

política monetària de la Dictadura — fent remarcar que aquella orientació encara no ha estat assajada, diu que la solució del problema monetari espanyol variarà segons les característiques del moment en què es vagi a la implantació del patró or i segons les tendències político-econòmiques dels homes que ocupin el Govern.

Parla dels treballs del Sr. Flores de Lemus, dient que aquells resultats i els d'aquests, els aprofita pels seus estudis del problema monetari.

Esmenta que el desnivell en el canvi comença a aparèixer l'any 1883, ja que les grosses exportacions de vi a França, a conseqüència d'haver-hi la filoxera devastat les vinyes franceses, eren prou sa tapar la depreciació amagada que sofria la pesseta en anys anteriors.

Durant llargs anys fou una font d'ingressos pel Tresor públic l'emissió de peces d'argent de 5 pesetes, molt superior al seu valor intrínsec, donada la cotització del metall blanc i fa observar que les monedes de duro son les que realment tenen força lliberadora en el nostre país, ja que l'or no circula i no està decretat tampoc el curs forçós del bitllet de Banc.

Les encunyacions de moneda d'argent ascendeixen a 1.300 milions de pessetes aproximadament. En 1928 la circulació era de 216 milions i l'existència del Banc d'Espanya era de 703 milions ignorant-se l'esdevingut de la resta (destrucció, atresorament, exportació).

Ens diu que si es vol sanejar la nostra circulació caldrà desmonititzar, si més no, 500 milions de pessetes i estar previnguts per 300 milions més de moneda d'argent, que poden reparèixer en un moment donat. (continuarà)

CONVOCATORIA

Es convoca a tots els associats pertanyents a Gremis Oficials de la Contribució Industrial, a que passin pel Centre amb l'objecte de fer el repartiment en quotes contributives.

Dimarts, dia 27. — Tarifa 1.ª - Secció 1.ª — Classe 9, núm. 15, Carns fresques; classe 9 bis, Tavernes.

Dimecres, dia 28. — Tarifa 1.ª - Secció 1.ª — Classe 11, núm. 15, Abaceries; classe 9, núm. 20, Cafè a 30 la taça; classe 11, núm. 10, Abaceries. — Tarifa 4.ª — Classe 4.ª, núm. 20, Paletes.

Dijous, dia 29. — Tarifa 1.ª - Secció 1.ª — Classe 9, núm. 17, Queviures; classe 12, núm. 1, Bodegons. Tarifa 4.ª — Classe 7, núm. 1, Cerrallers.

Divendres, dia 30. — Tarifa 1.ª - Secció 1.ª — Classe 8, núm. 22, Tossinaires. — Tarifa 4.ª — classe 7, núm. 56, Barbers; classe 7 núm. 66, Fusters.

La Junta
